

vychází, že vyslovené jím zrušení požitečných práv najisto nedotklo se oněch nároků z těchto práv vzniklých, jež dospěly a mohly tedy oprávněnci býti realizovány ještě před tím, nežli zákon ze 17. července 1919 nabyl působnosti.

Poněvadž pak podle bezvadného zjištění žal. úřadu pařezy, o něž jde, pocházely z pasek, jež byly řádným způsobem provedeny ještě před tím, než citovaný zákon počal působiti, a na které rustikalisté podle § 70 ob. zř. měli nárok, je závěr, že nárok rustikalistů na tyto pařezy zákonem ze 17. července 1919 zůstal nedotčen, již podle hořejší úvahy po právu odůvodněn, a nebylo proto soudu potřebí zabývatí se otázkou, zda zákon ze 17. července 1919 sám neupravuje věc zde spornou způsobem pro dosavadní podílníky ještě příznivějším. Při tom je lhostejna okolnost, ve stížnosti relevovaná, zda dříví, které je předmětem oněch již vzešlých nároků, bylo už pokáceno, či tvoří-li ještě akcesi půdy a tedy podle občanského zákona je vlastnictvím obce. Neboť požitečná práva starousedlých podle § 70 ob. zř. byla (veřejnými) právy k věci cizí, t. j. k obecnímu statku, který byl i před zákonem ze 17. července 1919 vlastnictvím obce. Na tomto poměru vlastnickém se cit. zákonem ničeho nezměnilo. I když tedy sporné pařezy, pokud nebyly dobytý, nesporně jsou vlastnictvím obce, jako byly až dosud, není tím vyloučeno, aby neměly jiné osoby nárok na jejich vydání. Rozhodným je jedině, zda tento nárok po právu existuje, a na tuto otázku bylo, jak dolíčeno, odpověděti kladně.

Č. 1121.

Mimořádná opatření: * Nárok na veřejné zásobování dle nař. vl. z 11. srpna 1921 č. 270 sb. z. a n. nemůže býti zamítnut z důvodu, že přihláška je neúplná.

(Nález ze dne 16. ledna 1922 č. 17.305/21.)

Věc: Eduard E. v K. proti okresní správě politické v Karlíně stran přidělu zlevněné mouky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l uvedl v přihlášce k veřejnému zásobování zlevněnými mlýnskými výrobky, že má jako soukromý úředník měsíční plat 1000 K, což mu také zaměstnavatel v přihlášce stvrdil, rubriku o příjmu při jméně manželky st-l však nevyplnil. Komise obecní zamítla tuto přihlášku vzhledem k výdělku st-lovu, výtěžku ze živnosti manželky jeho a vzhledem k tomu, že zaměstnává služku, a nepojala proto st-le do seznamu osob, jimž přiznán byl nárok na veřejné zásobování. Odvolání, v němž tvrzeno, že st-l nemá ročního příjmu 18.000 K, ježto sám požívá služebního platu toliko 12.000 K ročně a manželka z obchodu papírnického nedocílila zisku 6000 K, zamítla okresní politická správa v Karlíně z toho důvodu, že přihláška st-lova k veřejnému zásobování byla neúplná, ježto neobsahovala výši příjmu jeho manželky.

Stížnost do tohoto rozhodnutí shledal nss důvodnou.

Podle § 1 nař. vl. ze dne 11. srpna 1921 č. 270 sb. z. a n., vydaného na základě zákona z 15. dubna 1920 č. 337 sb. z. a n., jsou osoby nemajetné,

činící nárok na veřejné zásobování, povinny se přihlásiti v 7 denní lhůtě u obecního úřadu a předložiti doklady za účelem odůvodnění nemajetnosti ve smyslu cit. § 1.

Cit. nařízení vlády nemá však výslovného ustanovení o tom, co platí, není-li přihláška osoby, činící nárok na veřejné zásobování, úplná, zejména není stanoveno, že takto se přihlásivší osoba má býti vyloučena z veřejného zásobování. V § 5, odst. 3 cit. nař. jest však dále stanoveno, že komise může k jednání povolati osoby, činící nárok na veřejné zásobování. Z tohoto ustanovení, jakož i ze zásady, ovládající veškeré řízení správní, že strana, o jejíž nárok jde, musí býti slyšena, plyne, že úřad, pokud nemůže vzíti za základ svého rozhodnutí údaje strany, musí před rozhodnutím o nároku sdělit s ní zjištěné skutečnosti, odchylné od jejích údajů, pokud se týče, musí stranu, nevyplnila-li přihlášku úplně, vyzvati k řádnému úplnému vyplnění.

Nelze proto nárok na veřejné zásobování odmítnouti pouze z důvodů, že přihláška strany byla neúplnou. Ježto však nař. rozhodnutí tak činí, nemajíc pro to opory v citovaném nařízení, bylo rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 1122.

Školství: * Samosprávné úřady nejsou povolány rozhodovati o opravných prostředcích proti volbám zástupců obce v místní školní radě ani proti návrhu obecního zastupitelstva na jmenování zástupců občanstva v městském školním výboru.

(Nález ze dne 17. ledna 1922 č. 16.014/21.)

V ě c: Městská obec Opavská (zast. mag. komisařem Drem. G. Steilwag-Carionem) proti zemské správní komisi pro Slezsko v Opavě (zast. zem. radou Lvem Palyzou) stran voleb do místní školní rady a návrhu pro městský školní výbor.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Zastupitelstvo města Opavy se dne 10. ledna 1921 přes protest české menšiny usneslo jednak zvoliti 10 členů a 3 náhradníky do místní školní rady (dle § 21 zák. z 9. dubna 1910 č. 292 sb. z. a n.) jednak navrhnouti 8 členů a tolikéž náhradníků do městského školního výboru (podle vl. nař. ze dne 6. listopadu 1920 č. 608 sb. z. a n.) jen z příslušníků německé většiny. Rozdělilo proto zastupitelstvo mandáty dle výsledku posledních obecních voleb resp. voleb do poslanecké sněmovny mezi čtyry německé strany. V téže schůzi dle tohoto klíče pak vykonány volba a návrh členů a náhradníků do obou uvedených sborů.

Žal. zemský správní výbor považoval jak volbu zástupců obce Opavy v místní školní radě, tak i návrh na jmenování zástupců občanstva v městském výboru školním, na němž městské zastupitelstvo Opavské se bylo usneslo, za usnesení obecního zastupitelstva naříkatelná v pořadí stolic samosprávných, a řídě se tímto náhledem, zrušil k odvolání několika členů obecního zastupitelstva jak řečenou volbu, tak i návrh na jmenování členů v městském výboru školském.